

Η ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (Ματθ. 18, 23-35)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στη Γαβριά, στις 22/12/2002)

1. Υπάρχει ελπίδα

Σήμερα, Κυριακή πριν τα Χριστούγεννα γιορτάζουμε τους προπάτορες, δηλαδή τους προγόνους του Χριστού κατά σάρκα. Ανάμεσά τους, ήταν άγιοι άνθρωποι. Εκλεκτοί, που αγαπούσαν τον Θεό, με όλη τους την καρδιά, όπως ο πατριάρχης Αβραάμ στον οποίο:

Του είπε ο Θεός να φύγει από το σπίτι του και έφυγε.

Του είπε να τα εγκαταλείψει όλα, τα εγκατέλειψε.

Του είπε να γίνει μετανάστης, έγινε μετανάστης και γύριζε από τόπο σε τόπο.

Του είπε ότι η ελεημοσύνη είναι μεγάλο πράγμα, γιατί είναι το κύριο γνώρισμα και προσηγορία του Θεού και ο Αβραάμ, όλη του τη ζωή, έψαχνε να βρει ανθρώπους να τους βοηθήσει. Για να τους μαζέψει, έβγαινε μακριά από το σπίτι του στα σταυροδρόμια.

Ο προφήτης Δαυΐδ πάλι, συνέθεσε τους ωραίους ψαλμούς με τους οποίους προσευχόμαστε μέχρι σήμερα.

Και πολλοί άλλοι ήταν άγιοι και δίκαιοι.

Όμως ανάμεσά τους ήταν και αμαρτωλοί. Πόρνοι, μοιχοί, φονιάδες. Ανάμεσά τους υπήρξαν και σατανολάτρες. Και αποστάτες από την ορθή πίστη του Χριστού. Όλα αυτά μας λένε ότι υπάρχει ελπίδα. Παρότι μέσα στην κοινωνία μας επικρατεί το κακό. Η ελπίδα είναι ο Θεός και η ευσπλαχνία Του. Και όταν ένας άνθρωπος χαλάσει, δεν χάθηκε το παν.

Πρώτα από όλα γιατί μπορεί από αυτόν να γεννηθούν άγιοι. Δούλοι του Θεού που θα λάμπουν στον ουρανό. Έπειτα, γιατί κανείς δεν ξέρει αν ο άνθρωπος αυτός, που σήμερα φαίνεται ο χειρότερος του κόσμου, μετανοήσει και γίνει ο καλύτερος.

2. Έτσι την πατάμε όλοι

Γιατί ήλθε ο Χριστός στον κόσμο;

Ας το πούμε με λίγα λόγια. Όταν ο Θεός έφτειαξε τον κόσμο, τον άνθρωπο, τον έβαλε στον Παράδεισο. Δηλαδή τον εγκατέστησε στη γη, όπως ήταν προτού την χαλάσει η αμαρτία. Και του έδωσε μια εντολή. Ποιά; «Να μην τρως από όλα. Να θυμάσαι ότι αυτό το δένδρο, σου το απαγόρευσα. Να μη τρως από αυτό».

Τι ήταν αυτή η εντολή; Ευεργεσία! Γιατί ευεργεσία; Αφού του απαγόρευε κάτι, τον περιορίζε. Μάλιστα, ευεργεσία ήταν! Γιατί τον έκανε από τον «έξω» κόσμο να μπαίνει στο «μέσα» κόσμο. Και αντί να θυμάται μόνο την γλύκα ενός φρούτου, μιας απόλαυσης, να θυμάται ότι υπάρχει μια άλλη ζωή. Και ότι υπάρχει γι' αυτόν ο Πλάστης του. Εκείνος που μας δίνει όχι απλώς αυτή τη ζωή την οποία ζούμε αλλά και την αιώνια ζωή.

Δίνοντας ο Θεός στον άνθρωπο την εντολή αυτή, που τον έκανε να σκέπτεται τον έσω κόσμο και την σχέση του με τον Θεό, τον έβλαπτε; Ή μήπως τον ευεργετούσε με τον ομορφότερο και τον τελειότερο τρόπο; Για να μη το παραδεχθεί κανείς αυτό, πρέπει να είναι εντελώς χαλασμένος. Εντελώς κούφιος.

Όμως ο πρώτος άνθρωπος, ο Αδάμ και η Εύα, όπως και εμείς, έκανε το λάθος του. Όταν είπε ο διάβολος:

-Ξέρεις Εύα, αυτός ο καρπός, που σας είπε ο Θεός να μην τρώτε, κάνει τη ζωή πιο όμορφη. Γι' αυτό μη σεβαστείτε την εντολή Του. Ακούστε με και θα το δείτε. Η ζωή σας θα γίνει πολύ ομορφότερη.

Και η Εύα, τι έπαθε; Κοίταξε τον καρπό και είπε:

-Σαν καλά να τα λες. Αλήθεια, είναι δυνατό ένα τόσο νόστιμο, φρούτο να κάνει κακό;

Εξέτασε το θέμα όχι με κριτήριο την σχέση της με τον Θεό, με την αιώνια ζωή και με τον «μέσα» άνθρωπο, αλλά με κριτήριο τον «έξω» άνθρωπο: με την γλώσσα, με τα μάτια, με την εντύπωση.

Κάθε άνθρωπος, όταν κάνει μια αμαρτία, την όποια αμαρτία, έτσι την εξετάζει. Με τα μάτια, με την γλώσσα, με την αφή, με την ηδονή που δίνει στο

σώμα. Όχι με την σχέση που δημιουργεί με τον Θεό· με την αιώνια ζωή, με τον «έσω» άνθρωπο. Εκεί την πατάμε όλοι. Όλοι με τον ίδιο τρόπο αμαρτάνουμε. Όπως αμάρτησε και η Εύα. Όμως το λάθος του πρώτου ανθρώπου - ίδιο με τα δικά μας λάθη- δεν έμεινε εκεί. Το συνέχισαν ο γιός τού Αδάμ, ο Κάιν και οι λοιποί απόγονοι του.

3. Το νόημα της μετανοίας

Γι' αυτό, μια μέρα μίλησε ο Θεός στον Νώε και του είπε:

-Νώε, πες στον κόσμο να μετανοήσουν γιατί θα τιμωρηθούν. Τους δίνω προθεσμία 120 χρόνια.

Και ο Νώε, εκατόν είκοσι ολόκληρα χρόνια εκήρυττε την μετάνοια. Αναδείχθηκε ο πρώτος κήρυκας της μετανοίας. Τι είναι η μετάνοια; Ένα κήρυγμα που λέει: «Είσαι ευχαριστημένος έτσι που έγινε η σχέση σου με τον Θεό; Αν θέλεις να την διορθώσεις μην περιορίζεσαι μόνο σε καλές σκέψεις. Οι καλές σκέψεις, έρχονται και φεύγουν. Πρέπει να το κάνεις απόφαση, τοποθέτηση. Πώς την κάνεις απόφαση, τοποθέτηση την μετάνοια; Όταν -όσο και αν στοιχίζει στον εγωισμό σου- πας και βρεις εκείνον που τον έβλαψες και του πεις: «Έφταιξα, συγχώρησέ με». Αν απλά μείνεις στις καλές σκέψεις, δεν μετανόησες.

Παράδειγμα: Μαλώνεις με κάποιον: Τον βρίζεις και τον «φτύνεις». Ας θυμηθούμε με την ευκαιρία, ότι η αμαρτία είναι φτύσιμο του Θεού και του νόμου του. Αντί λοιπόν να πας να βρεις τον συνάνθρωπό σου που τον καταφρόνησες και τον εξευτέλισες και να του ζητήσεις συγγνώμη, κάνεις μέσα σου κάποιες καλές σκέψεις του τύπου:

-Ήταν λάθος μου. Δεν έπρεπε να το κάνω...

Καταλαβαίνει ο άλλος τίποτε; Όχι. Πότε καταλαβαίνει; Όταν πας να τον βρεις, να του ζητήσεις συγγνώμη. Αυτό το νόημα έχει το μήνυμα της Εκκλησίας που λέει: «Όταν καταλαβαίνετε την αμαρτία σας, μη νομίζετε ότι κάνετε κάτι το σπουδαίο. Αλλά τι πρέπει να κάνετε; Να πάτε να εξομολογηθείτε. Τότε λέτε την αμαρτία σας στον ίδιο τον Θεό. Όταν σας συγχωρεί ο παπάς, σας συγχωρεί ο ίδιος ο Θεός. Άμα δεν πάτε να εξομολογηθείτε, καλές σκέψεις μπορεί να έχετε. Μετάνοια και διόρθωση του κακού, δεν έχετε».

4. Να τι είναι η ενανθρώπιση

Η αμαρτία όμως είναι πολύ μεγάλο κακό. Εμείς, άνθρωποι φτωχοί και αδύνατοι, δεν θα μπορούσαμε να θεραπεύσουμε το κακό που κάναμε με τις αμαρτίες μας. Μα και ούτε είμαστε πρόθυμοι να πάμε στο Θεό να του ζητήσουμε συγγνώμη. Γι' αυτό, μια και δεν πάμε εμείς, οι φταίχτες στο Θεό, ταπεινώθηκε ο Θεός. Κατέβηκε και ήλθε κοντά μας.

Αυτό σημαίνει η ενανθρώπιση του Χριστού. Κατέβηκε ο Θεός και ήλθε κοντά μας... Για να τον καταλαβαίνουμε πιο καλά, εμείς οι αμαρτωλοί και διεστραμμένοι άνθρωποι. Εμείς, που πιστεύουμε μόνο τα μάτια μας, τα χέρια μας και τα αυτιά μας. Δεν μας μίλησε με αγγέλους. Αλλά έστειλε τον Υιόν του που ήλθε και έγινε άνθρωπος.

Τον πιάσαμε, του μιλήσαμε, μας μίλησε, μας είπε για την αρετή, για την ανάγκη υπακοής στο θέλημα του Θεού, για την μετάνοια. Και προπαντός ήλθε κοντά μας, για να μας πει τι; Ότι εγώ σαν Θεός συγχωρώ τα αμαρτήματά σας και σας δέχομαι εάν εσείς διορθώνεσθε.

Γι' αυτό ο Χριστός όταν ήλθε στον κόσμο, τι έγινε; Θυσία!

Βέβαια και μόνο το ότι κατέβηκε ο Θεός από τον ουρανό στη γη και έγινε άνθρωπος, δεν είναι θυσία; Υποθέστε αδελφοί: Είμαστε τσακωμένοι. Μα δεν θα πάμε να ζητήσουμε συγγνώμη. Λέμε:

-Εγώ να ρίξω τον εγωισμό μου; Ποτέ να μην με συγχωρήσει. Δεν πάω!

Και δεν πάμε. Για φαντασθείτε τι ταπείνωση και τι θυσία είναι ο βρισμένος, ο αδικημένος, να ρθει να απλώσει πρώτος το χέρι. Αυτή την ταπείνωση την ανέλαβε για μας ο Υιός του Θεού και ήρθε στη γη και γεννήθηκε στο σταύλο.

Γιατί στο σταύλο; Επειδή είχαμε καταντήσει και έχουμε καταντήσει την γη ολόκληρη και την ζωή μας σταύλο. Από τις αμαρτίες και τις κακίες μας. Έτσι έκανε ο Χριστός, στο πρώτο του βήμα. Μα και στο δεύτερο, και στο τρίτο, ταπειωνόταν όλο και περισσότερο. Αλλά πού να τον καταλάβουμε!

Τον βρίσαμε. Τον είπαμε αμαρτωλό, δαιμονολάτρη, φαγά, μέθυσο. Στο τέλος, έχυσε το αίμα Του στο Σταυρό για μας. Για να μας πλένει με το αίμα Του από τις αμαρτίες μας. Έγινε «ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου».

5. Να τι γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα

Αυτό το μεγάλο γεγονός της ταπείνωσης του Κυρίου, θα το εορτάσουμε μετά λίγες μέρες. Τα Χριστούγεννα. Φυσικά είμαστε χριστιανοί και τον Χριστό τον πιστεύουμε και τον αγαπάμε. Ο καθένας με τον τρόπο του. Με τις δυνάμεις του. Όχι τις διανοητικές. Τις εσωτερικές. Τις πνευματικές. Όπως μας τις έχουν αφήσει οι αμαρτίες μας. Μια αρρώστια με τα μικρόβια της, σμπαραλιάζει τον σωματικό οργανισμό. Η αμαρτία σμπαραλιάζει τον εσωτερικό κόσμο.

Παρά ταύτα, επειδή γεννηθήκαμε από πατέρες, όχι βέβαια σαν τον Αβραάμ, όχι σαν τον Δαβίδ, αλλά πάντως ανθρώπους που αγαπούσαν τον Χριστό και πίστευαν στον Χριστό, τον πιστεύουμε και εμείς. Όσο αδύναμοι και αν είμαστε τον αγαπάμε και θέλουμε να είμαστε κοντά Του. Και τέτοιες ημέρες, το δείχνουμε λίγο περισσότερο. Κάνουμε ένα βήμα μεγαλύτερο. Προσπαθούμε κάνουμε τη ζωή μας να στρέφεται γύρω από τον Χριστό. Και του το λέμε, με τον τρόπο του ο καθένας, τον φτωχό και τον αδύνατο, ότι θέλουμε να είμαστε δικοί του.

Με την ευκαιρία της εορτής των Χριστουγέννων ας σκεφθούμε ότι ο Χριστός ήλθε κοντά μας και μας απλώνει το χέρι Του. Ας απλώσουμε και εμείς το δικό μας, και ας του βάλουμε στο χέρι τις αμαρτίες μας. Όχι με το χέρι μας, αλλά με την καρδιά μας. Και από την καρδιά μας. Ήλθε λυτρωτής. Ελευθερωτής από την τυραννία της αμαρτίας και από τον κίνδυνο να βρεθούμε μακριά από τον Θεό, μακριά από την Βασιλεία Του, μακριά από την αιώνια ζωή, έξω από τον Παράδεισο στο σκουπιδοντενεκέ της αιώνιας ζωής, που είναι η Κόλαση.

Για να μη καταντήσουμε εκεί, γιατί εκεί πηγαίναμε με τα στραβά βήματά μας, ήλθε ο Χριστός ο ελεήμων και εύσπλαγχνος, κοντά μας.

Άφησε την τιμή του, την υπόληψή του, το μεγαλείο του και ταπεινώθηκε για μας. Γιατί ο Θεός μας, είναι αγάπη, καλωσύνη, ευσπλαγχνία. Δεν θέλει να χαθεί κανένας.

Όποιος χάνεται, χάνεται μόνο από τον εαυτό του.

Ας τον δοξολογήσουμε και ας του πούμε:

-Κύριε Ιησού Χριστέ, όπως αξίωσες τον ληστή πάνω στο Σταυρό, να είναι μαζί σου, αξίωσε και εμάς της αγάπης σου, της ευσπλαγχνίας σου, της συγχωρήσεώς σου. Και πάρε μας κοντά σου. Αμήν.-